

ומרפא. זהו שפטותך ימינך ה' תרעץ אובי.

בא ראה, שירה זו נאמרה על אותן ומן ועל הזמן שיבא לעתיד, בזמנים שיתעורר מלך הפסיח, שפטותך ימינך ה' תרעץ אובי. לא כתוב רעצה, אלא תרעץ. מה כתוב בפתחה? (איכה) השיב אחורי ימינו מפני אובי. באוטו ומן היא תרעץ אובי לעתיד לבא. והכל כך הוא. מהרס קמץ - לא כתוב הרטה, אלא מהרס. תשלח חrong יאלמו פקס. הפל לעתיד לבא. ימינך ה' נאדרי בכם - בזמן הנה, בעולם הנה. ימינך ה' תרעץ אובי - בזמן מלך המשיח. וברוב גאנך מהרס קמץ - לביאת גוג ומוגוג. תשלח חrong יאלמו פקס - לחתינת המתרים, שפטותך (וניאל יט) ורביהם מישני אדמת עפר יקיצו אלה להחי עולם ואלה לחריפות ולדרואן עולם.

בא ראה, לא ישארו בעולם רק אותך מהולים, שקבלו אותה ברית הקדוש, ונכנסו לברית הקדוש באתם שני חלקים, כמו שבארכנו, והוא שומר את אותו ההברית ולא מכניסו למקום שלא אריך. אלה הם ישארו ויבתו להחי עולם.

מנין לנו? שפטותך (ישעה ד) והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הפתוח לחיים בירושלם. משמע הנשאר בציון והנותר בירושלם, שבעל מי שנמול, בשתי הרגשות הלו נכנס. ואם שומר אותו ברית קראוי ויזהר בו, עלייו כתוב הנשאר בציון והנותר בירושלם. אלו ישארו אותו ומן, ובهم עמיד הקדוש ברוך הוא, לחדר את העולם ולשםם בהם.

הנשאר בציון והנותר בירושלם. אלין ישטארון בההוא זמנא, ובהוא זמין

בחד מחי ומשטי, הדא הוא דכתיב ימינך יי' תרעץ אובי.
הא חזי, שירתא דא אמר, על ההוא זמנא, ועל זמנא דאתה, ביומי דיתען מלכא משיחא, דכתיב, ימינך יי' תרעץ אובי, רעצת לא כתיב, אלא תרעץ. מה כתיב בקדמיה, (איכא) השיב אחורי ימינו מפנוי אובי, בההוא זמנא, היה תרעץ אובי לזמן דאתה. וככלא חבי הייא, מהروس קמץ, הרסת לא כתיב, אלא מהרס. תשלח חrong יאלמו פקס, כלל לזמן דאתה. ימינך יי' נאדרי בפה, בזמן דא, בעלמא דין. ימינך יי' תרעץ אובי, בזמן דמלכא משיחא. וברוב גאנך מהרס קמץ, לביאת גוג ומוגוג. תשלח מהרס קמץ, לביאת גוג ומוגוג. תשלח חrong יאלמו פקס, לחתינת המתרים. דכתיב, (וניאל יט) ורביהם מישני אדמת עפר יקיצו אלה להחי עולם ואלה לחריפות ולדרואן עולם.

בזהזא זמנא, אמר רבי שמעון, זבאיין אינון דישטארון בעלמא, ומאן אינון. פא חזי, לא ישטאэр מבני עולם, בר אינון גזירין, דקביילו את קיימא קדיישא, וועלג בקיימא קדיישא, באינון תריין חולקין, כמה דאוקימנא. והוא נטיר ליה לההוא קיים, ולא עיליה באטר דלא אצטראיך, אלין אינון דישטארון, ויפתבע להחי עולם.

מנין. דכתיב, (ישעה ד) והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב להחיים בירושלם. משמע הנשאר בציון והנותר בירושלם, דכל מאן דאתגזר, באילין תריין דרגין עאל. וαι נטיר לההוא קיים פדקא חזי, ויזהר ביה, עליה כתיב הנשאר בציון והנותר בירושלם. אלין ישטארון בההוא זמין